

Хитрости на Высочайши

Б. Аз прбчес йскамъ да си растоварю оутробата, коато тблкова ми тегни, гдкто неможю вече да ѿдержа.

Тогава ёдина отъ тъмничарите на Гвардейския Царь, вдигнълъ тоалгата, и щелъ да го оудари, и рекълъ мъ: безобрзнаам свиню, иди въ Сбржетъ, гдкто ходжетъ Магаретата подобрените на тебѣ, и неправи таа гнусота предъ Царя: вънъ ѿко нещеш да натоварю и на сътъ плецияте ти съ това джрво. Къмъ когото са Сбржнали Берголдолъ, и рекълъ мъ:

Б. Иди си достойният Братье, и не дѣй иска да са покажешъ мѣдворъ: защо и мѣхъти който фркютъ отъ гбре по краставите, фркютъ и отъ гбре на Царската трапеза, и сръвъ на таа талеръ Царски, и съзв сичкото това, тбй ѿде готвенето. И аз прбчес неможали да исполня нѣждана си отъ гбре на землята, коато є дѣло потрѣбно? като найпаче Царь рече, да си раборю отъ двбржетъ мъ сека моа нѣжда? и каквѣ поголѣма нѣжда може да ми дѣйде отъ това дѣло?

Разумѣлъ Царь приношението Берголдово, и извадилъ отъ ржката си ёдина Богатъ и Благороденъ прѣстенъ, и Сбржналъ къмъ него, и рекълъ мъ:

Ц. Земи таа прѣстенъ мой, когото ти харизвамъ, и ты сокровиществоохранителъ, иди донеси тѣка хилада монеты срѣбърны, защо сега ѿе мъ ги харижъ.

Б. Нещада ми отсечешъ сънижътъ.

Ц. Какъ ѿе ти отсечъ сънижътъ?

Б. Защо ѿко имахъ таа прѣстенъ, и тблкова монеты срѣбърны, нещада ми имамъ никоги оупокоеніе: но оумъ ми ѿе са заблаждава (скита) тѣка тамѣ чѣ-